

ROMANIA

JUDETUL VRANCEA

CONSILIUL JUDETEAN

MONITORUL OFICIAL AL
JUDETULUI nr.10/2016

DOSAR NR.16818/3/CA/2014

240

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A(Fosta Sectia a IX-a) – CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR.5335
ȘEDIINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 06.08.2015

Tribunalul constituit din:
PREȘEDINTE: CARMEN MIHAELA VOINESCU
GREFIER: ELENA GEORGIANA BÎRCĂ

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulate de reclamanta **TELEKOM ROMANIA COMMUNICATIONS SA(FOSTA ROMTELECOM S.A)** în contradictoriu cu pârâtul **CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI FOCSANI**, având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 19.06.2015 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când tribunalul, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru 26.06.2015, 10.07.2015, 17.07.2015, 21.07.2015, 28.07.2015, 04.08.2015 și pentru, azi, 06.08.2015 când a hotărât următoarele :

TRIBUNALUL,

Deliberând constată:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal sub nr. 16818/3/2014, reclamanta **TELEKOM ROMANIA COMMUNICATIONS SA(FOSTA ROMTELECOM S.A)** în contradictoriu cu pârâtul **CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI FOCSANI**, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună Hotararii Consiliului Local al Municipiului Focșani nr. 210/25.07.2013; și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecata.

În motivare, reclamanta arată că la data de 25.07.2013 Consiliul Local Focșani a adoptat Hotărârea nr. 210, prin care parata a stabilit o serie de reglementari privind realizarea rețelelor publice de comunicații electronice pe raza municipiului Focșani.

ROMTELECOM S.A. a considerat ca actul administrativ in cauza conține dispoziții nelegale si a solicitat paratei revocarea Hotărârii Consiliului Local Focșani nr. 210/25.07.2013 prin intermediul unei plângeri prealabile.

Consiliului Local Focșani nu a găsit de cuviința sa răspundă, in orice mod, plângerii prealabile, motiv pentru care s-a adresat instanțelor judecătorești pentru anularea unui act administrativ nelegal, având în vedere că l art. 1 alin. 1 din Hotărârea Consiliului Local Focșani nr. 210/2013 se menționează: „Noile rețele de comunicații electronice se vor realiza pe raza municipiului numai in canalizații subterane amplasate in zona spatiilor verzi si a trotuarelor, in baza contractelor de folosința incheiate cu titularii dreptului de proprietate asupra terenurilor prin care se realizeaza canalizatiile.,,

In completare, la alin. 5 se precizează: „Se interzice amplasarea de rețele noi de cabluri pe suportți aerieni.,,

Din interpretarea celor alineate, rezulta ca, prin intermediul HCL nr. 210/2013, parata impune, in mod abuziv, nelegal, furnizorilor de comunicații electronice, edificarea noilor rețele de comunicații numai in subteran. Din punctul nostru de vedere, aceasta acțiune reprezintă o grava incalcare a legii speciale

edictate de către legiuitor în această materie.

Actul normativ care reglementează dreptul de acces pe proprietăți al operatorilor autorizați este Legea nr. 154/28.09.2012. În conformitate cu art. 1 alin. 1 din Legea nr. 154/28.09.2012 ...*Prezenta lege stabilește condițiile în care se realizează accesul pe proprietatea publică sau privată în vederea instalării, întreținerii, înlocuirii ori mutării \ rețelelor de comunicații electronice sau a elementelor de infrastructură necesare susținerii acestora. modul de utilizare partajată a elementelor de infrastructură, precum și unele măsuri privind construirea de rețele de comunicații electronice.*

La capitolul II referitor la dreptul de acces pe proprietăți, art. 3 din aceeași lege stabilește ca „Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice, autorizați în condițiile legislației din domeniul comunicațiilor electronice, au dreptul de acces pe proprietăți în condițiile prezentei legi.

Rezulta ca, datorită importanței sale, legiuitorul a dorit ca în această materie a comunicațiilor electronice să existe o reglementare specifică și detaliată care să nu lase loc de interpretări și abuzuri din partea autorităților.

În același sens, art. 4 din Legea nr. 154/28.09.2012 stabilește și conținutul dreptului de acces pe proprietăți, respectiv modalitățile de exercitare a acestuia: „Furnizorii de rețele de comunicații electronice beneficiază de dreptul de acces pe proprietăți pe, deasupra, în sau sub imobilele proprietate publică, inclusiv pe drumuri, poduri, tuneluri, galerii tehnico-edilitare, pasaje și viaducte, stâlpi și piloni, păduri și terenuri agricole”

În condițiile în care, prin Hotărârea Consiliului Local Focșani nr. 210/2013, se interzice amplasarea de rețele noi de cabluri pe suporturi aeriene, considerăm că se îngrădește, în mod nelegal, dreptul conferit de legea specială și se limitează, în mod nejustificat, conținutul dreptului de acces pe proprietăți.

De asemenea, la art. 1 alin. 2 și 3 sunt prevăzute câteva aspecte de natură tehnică referitoare la edificarea canalizațiilor pentru comunicații în subteran.

Totodată, deși s-a prevăzut interdicția de amplasare de rețele noi de cabluri pe suporturi aeriene, acest act administrativ nu precizează și excepțiile de la această regulă în domeniul telecomunicațiilor, fiind evident faptul că nu s-a ținut seama de caracteristicile tehnice ale echipamentelor și rețelelor de comunicații electronice.

În plus, prin actul administrativ pe care îl contestăm, se menționează la art. 1 alin. 6 că „Extinderea și modernizarea rețelelor de comunicații prin cablu existente se asimilează realizării de rețele noi și vor putea fi executate numai cu respectarea prevederilor alin. 1,

Altfel spus, pentru rețele de comunicații deja amplasate cu respectarea prevederilor legale în vigoare la momentul respectiv, se dorește să se aplice același regim juridic precum cel pentru rețele noi, ceea ce este nelegal întrucât, în acest mod, s-ar produce o aplicare retroactivă a actului administrativ în cauză, în totală contradicție cu principiul instituit chiar de legea fundamentală la art. 15 alin. 2.

Mai arată că Hotărârea Consiliului Local Focșani nr. 210/2013 încalca normele de tehnică legislativă cuprinse în Legea nr. 24/2000.

Consiliul Local al Municipiului Focșani, prin actul atacat, a modificat prevederi esențiale din Legea nr. 154/2012, mai exact aspecte legate de conținutul dreptului de acces pe proprietăți conferit de legea furnizorilor de comunicații electronice.

În conformitate cu art. 3 alin. 2 din Legea nr. 24/2000 „Normele de tehnică legislativă se aplică în mod corespunzător, și la elaborarea și adoptarea proiectelor de ordine, instrucțiuni și de alte acte normative emise de conducătorii organelor administrației publice centrale de specialitate, precum și la elaborarea și adoptarea actelor cu caracter normativ emise de autoritățile administrației publice locale”.

Potrivit art. 4 alin. 3 din aceeași lege, „Actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și

potrivit normelor care le ordona,,

Hotărârea Consiliului Local Focșani nr. 210/2013 stabilește obligații nelegale și abuzive în sarcina operatorilor de comunicații, având în vedere faptul că prin actul administrativ contestat, Consiliul Local Focșani a instituit în sarcina furnizorilor mai multe obligații pe care le consideram nelegale și fără o justificare obiectivă.

Astfel, o altă prevedere nelegală a actului administrativ în cauză este art. 2 alin. 1, care dispune: „Operatorii de comunicații care operează sau posedă rețele defasurate pe raza municipiului Focșani, au obligația ca în termen de maxim doi ani de zile de la data adoptării prezentei hotărâri să reinstaleze rețelele respective în canalizații subterane.,,

De asemenea, alineatul 2 al art. 2 prevede: După expirarea termenului prevăzut la alin. 1 rețelele de comunicații electronice nereamplasate în canalizații subterane vor fi desființate de către deținătorii acestora sau de către serviciile de specialitate ale autorității publice locale, în maxim 3 (trei) luni de la expirarea termenului prevăzut la alin. 1, pe cheltuielile posesorului rețelei.,,

Cu referire la instituirea în sarcina reclamantei a obligației de a reamplasa în subteran rețele deja existente, arată că această dispoziție aduce o gravă atingere chiar principiului constituțional referitor la neretroactivitatea legilor. Câtă vreme legea fundamentală spune că legea, *lato sensu*, nu poate produce efecte pentru situațiile juridice anterior reglementate, apreciem că este mai mult decât evident caracterul nelegal al acestei obligații.

Toate aceste sarcini au fost stabilite fără negocieri cu operatorii de comunicații și fără consultarea acestora. Mai mult, nu există nici o justificare rezonabilă pentru aceste obligații, cu toate că edificarea rețelelor de comunicații numai în canalizații subterane presupune lucrări complexe decopertări de asfalt, săpături, instalare de tuburi, crearea de camere de tragere a cablurilor, acoperirea săpăturii, refacerea asfaltului, fapt ce presupune costuri semnificativ ridicate.

Mai mult decât atât, măsura administrativă de desființare a rețelelor aeriene afectează grav consumatorii finali prin imposibilitatea acestora de utilizare a serviciilor de comunicații electronice fixe (de exemplu, servicii de telefonie, de transmisiuni de date, etc.) precum și a serviciilor internet.

Din aceste motive apreciază că inclusiv termenul de 2 ani instituit este nerezonabil având în vedere amploarea lucrărilor ce ar urma să fie efectuate, necesitatea modificărilor soluțiilor tehnice precum și a specificațiilor echipamentelor de telecomunicații.

De asemenea arată că Hotărârea Consiliului Local Focșani nr. 210/2013 au fost stabilite în mod arbitrar, unilateral, de către Consiliul Local Focșani, cu toate că legislația în materie dispune că acestea trebuie discutate, negociate.

Obligațiile operatorilor de comunicații privind rețelele lor de comunicații constituie obligații comerciale care pot decurge fie din contractul încheiat cu proprietarul terenului, fie cu administratorul bunului proprietate publică/privată, iar în lipsa unui astfel de contract, pot decurge numai dintr-o hotărâre judecătorească.

Evident, aducerea în subteran a unor rețele reprezintă o modificare directă și nelegală a acestor condiții, alături de tarife, întindere, durată, etc., iar acest aspect nu poate fi lăsat la voia paratei, care, prin impunerea acestor măsuri încalca principiul libertății contractuale, transformând contractul ale cărui clauze ar trebui negociate de către parti, potrivit legii, într-un contract de adeziune.

În plus, considerăm că parata, prin adoptarea acestui act administrativ, nu respecta principiul oportunității actelor administrative.

Relația dintre legalitatea și oportunitatea actelor administrative este una complexă. Cele două concepte nu se exclud și nu se subsumează reciproc, interferența lor conducând spre asigurarea celor mai bune condiții de emitere și de realizare a unui act administrativ valabil și adecvat situației date. Legalitatea evoca

faptul ca actul corespunde literei legii, iar oportunitatea reprezintă conformitatea sa cu spiritul legii¹, or, asa cum se poate observa spiritul legii nici nu este avut in vedere de către parata.

Hotărârea Consiliului Local Focșani nr. ~~210/2013~~ încaleca regulile impuse de Legea nr. 52/2003 privind transparenta decizionala in administrația publica.

In conformitate cu art. 1 alin. 1 Legea nr. 52/2003 privind transparenta decizionala in administrația publica „Prezenta lege stabilește regulile procedurale minimale aplicabile pentru asigurarea transparentei decizionale in cadrul autoritatilor administrației publice centrale si locale, alese sau numite, precum si al altor instituții publice care utilizează resurse financiare publice, in raporturile stabilite intre ele cu cetatenii si asociațiile legal constituite ale acestora.,,

Potrivit art. 2 din aceeași lege „Principiile care stau la baza prezentei legi sunt următoarele: informarea in prealabil, din oficiu, a persoanelor asupra problemelor de interes public care urmeaza sa fie dezbătute de autoritatile administrației publice centrale si locale, precum si asupra proiectelor de acte normative; consultarea cetățenilor si a asociațiilor legal constituite, la inițiativa autoritatilor publice, in procesul de elaborare a proiectelor de acte normative; participarea activa a cetățenilor la luarea deciziilor administrative si in procesul de elaborare a proiectelor de acte normative, cu respectarea următoarelor reguli: ședințele si dezbaterile autoritatilor si instituțiilor publice care fac obiectul prezentei legi sunt publice, in condițiile legii;dezbaterile vor fi consemnate si făcute publice;

De asemenea, art. 7 alin. 2 din lege prevede ca „Anunțul referitor la elaborarea unui proiect de act normativ va fi adus la cunoștința publicului, in condițiile alin. (1), cu cel puțin 30 de zile lucratoare înainte de supunerea spre avizare de către autoritatile publice. Anunțul va cuprinde: data afisarii, o nota de fundamentare, o expunere de motive, un referat de aprobare privind necesitatea adoptării actului normativ propus, un studiu de impact si/sau de fezabilitate, dupa caz, textul complet al proiectului actului respectiv, precum si termenul-limita, locul si modalitatea in care cei interesați pot trimite in scris propuneri, sugestii, opinii cu valoare de recomandare privind proiectul de act normativ.,,

În condițiile in care Hotărârea Consiliului Local Focșani nr. 210/25.07.2013 are un impact direct, semnificativ, asupra activitatii **ROMTELECOM S.A.**, sapreciază ca este pe deplin justificata solicitarea făcută in sensul anularii actului administrativ, intrucat a fost lipsita de posibilitatea de a participa, in mod activ, la dezbateri si de a face propuneri in deplina cunoștința de cauza.

Hotărârea Consiliului Local Focșani nr. 210/2013 este neclara, imprecisa si incompleta, chestiuni care au drept consecința directa, comiterea de abuzuri din partea autorității locale. Astfel, este lesne de observat ca actul administrativ nu include o soluție pentru canalizația secundara (de racord) sau o soluție de racord aerian pentru situațiile in care racordul îngropat nu este posibil sau fezabil. De asemenea, Hotărârea ignora racordurile individuale la imobile - care in mare lor majoritate se realizează aerian.

Tot prin Hotărârea contestata nu a fost reglementata modalitatea concreta de realizare a lucrărilor de mutare pe operatori, tronsoane etc.

In consecința, condiționarea efectuării lor intr-o anumita perioada de timp, in condiții nedeterminate va deschide calea apariției unor discriminări si a unor situații arbitrare in cadrul acestor operațiuni.

Parata nu a avut in vedere ca implementarea unui proiect de infrastructura in domeniul telecomunicațiilor implica proiectarea sa minuțioasa, procurarea materialelor si a echipamentelor de comunicații necesare, implementarea, testarea si punerea sa in funcțiune, or actul administrativ in discuție nu face nici o referire la aceste aspecte.

24
administrativ pe care îl contestam nu conferă acesteia prerogativa de a impune măsuri precum cele menționate în cuprinsul actului administrativ. Toate atribuțiile Consiliul Local Focșani trebuie exercitate cu respectarea prevederilor legale, ceea ce nu s-a întâmplat în cazul actului administrativ a cărui revocare o solicităm.

Astfel, precizăm ca, în procesul adoptării și executării actelor administrative, trebuie asigurat un anumit echilibru, precum și anumite garanții de echitate pentru particulari, întrucât acțiunile autorităților publice nu pot fi discreționare.

Actele administrative trebuie adoptate cu respectarea unui principiu esențial, respectiv principiul legalității, enunțat în art. 2 alin. 1 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001: „Administrația publică în unitățile administrativ-teritoriale se organizează și funcționează în temeiul principiilor descentralizării, autonomiei locale, deconcentrării serviciilor publice, eligibilității autorităților administrației publice locale, **legalității** și al consultării cetățenilor în soluționarea problemelor locale de interes deosebit.,,

În drept, își întemeiază acțiunea pe dispozițiile art. 8 alin. 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, art. 1 alin. 1, art. 6 alin. 3, art. 6 alin. 5, art. 13 alin. 4 din Legea nr. 154/28.09.2012, art. 1 alin. 1 și art. 2 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, art. 2 alin. 1 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, art. 3 alin. 2 din Legea nr. 24/2000.

În dovedire au fost depuse înscrisuri.

Pârâta, legal citată, în apărare a depus întâmpinare prin intermediul căreia a invocat excepția tardivității introducerii acțiunii față de prevederile art. 11 din Legea nr. 554/2004, pe fond solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În susținerea excepției invocate arată că potrivit dispozițiilor imperative ale Legii contenciosului administrativ, termenul în care reclamanta poate să formuleze acțiune în contenciosul administrativ pentru anularea unui act administrativ emis de autoritățile administrației publice locale este de 6 luni de la momentul comunicării sau publicării actului, ori în cauza de față *acțiunea este tardiv introdusă*, având în vedere faptul că Hotărârea de consiliu local atacată a fost adoptată în luna iulie 2013 iar introducerea acțiunii, în luna mai 2014.

Pe fond arată că actul administrativ contestat respectă toate condițiile impuse de prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și prevederile Legii nr. 215/2001 astfel încât aceasta a fost emisă de organul competent - Consiliul Local al Municipiului Focșani în limitele atribuțiilor sale. Printre atribuțiile forului legislativ local se numără și atribuțiile privind administrarea domeniului public și privat al municipiului Focșani; este în conformitate cu conținutul normelor juridice cuprinse în L. nr. 154/2012 privind regimul infrastructurii rețelelor de comunicații electronice, OG nr. 43/1997 privind regimul drumurilor; este emisă în forma și cu respectarea procedurii prevăzută de lege. Facem referire la prevederile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative (M.Of. nr. 139/31 martie 2000), prevederile Legii nr. 215/2001, privind administrația publică locală, republicată în anul 2007, Titlul X din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente și a Planului Urbanistic General al Municipiului Focșani; raportul comun al Direcției Tehnice, Direcției economice și al Serviciului juridic-contencios, administrarea domeniului public și privat din cadrul Primăriei Municipiului Focșani;

După adoptare, hotărârea a fost comunicată Prefectului, pentru exercitarea controlului privind legalitatea actului administrativ adoptat, această instituție a constatat că Hotărârea Consiliului Local în cauză este legală.

În susținere au fost depuse înscrisuri.

Reclamanta a formulat răspuns la³ întâmpinare solicitând respingerea apărărilor formulate de pârâtă și admiterea acțiunii.

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul

Reclamanta a solicitat anularea HCL Focșani nr.210/2013 prin care au fost stabilite o serie de măsuri privind realizarea rețelelor publice de comunicații electronice pe raza municipiului Focșani.

Din conținutul actului normativ a cărui anulare se solicita, rezulta ca autoritatea locală a reglementat condițiile în care se vor realiza noile rețele de comunicații, respective numai în subteran, pe baza contractelor de folosință încheiate cu proprietarii terenurilor pe care se realizează construcția.

Instanta reține însă ca reglementarea pe cale unilaterală a unor asemenea condiții vine în contradicție cu dispozițiile art.1 și art.4 și 5 din Lg. nr. 154/2012, act normativ cu forță juridică superioară.

Potrivit art.1 din acest act normativ, prezenta lege stabilește condițiile în care se realizează accesul pe proprietatea publică sau privată în vederea instalării, întreținerii, înlocuirii ori mutării rețelelor de comunicații electronice sau a elementelor de infrastructură necesare susținerii acestora, modul de utilizare partajată a elementelor de infrastructură, precum și unele măsuri privind construirea de rețele de comunicații electronice.

De asemenea, conform art. 4, furnizorii de rețele de comunicații electronice beneficiază de dreptul de acces pe proprietăți pe, deasupra, în sau sub imobilele proprietate publică, inclusiv pe drumuri, poduri, tuneluri, galerii tehnico-edilitare, pasaje și viaducte, stâlpi și piloni, păduri și terenuri agricole, în condițiile prezentei legi, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) exercițiul acestui drept nu contravine uzului sau interesului public căruiia îi sunt destinate imobilele în cauză;

b) efectuarea lucrărilor în cauză nu este de natură să contravină cerințelor specifice de urbanism, de amenajare a teritoriului sau privind calitatea în construcții ori celor privind protecția mediului, a sănătății, apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pe care trebuie să le respecte activitățile ce se desfășoară pe, deasupra, în sau sub imobilele în cauză.

Art. 5 statuează că furnizorii de rețele publice de comunicații electronice beneficiază de dreptul de acces pe proprietăți pe, deasupra, în sau sub imobilele proprietate privată, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) dreptul de folosință asupra imobilelor în cauză nu ar fi afectat sau ar fi afectat într-o măsură nesemnificativă prin efectuarea acestor lucrări ori, dacă un alt furnizor de rețele de comunicații electronice, autorizat în condițiile legislației din domeniul comunicațiilor electronice, a efectuat deja lucrări de acces pe proprietăți pe, deasupra, în sau sub imobilele în cauză, dreptul de folosință asupra imobilelor nu ar fi afectat în mod permanent de o restrângere suplimentară prin efectuarea unor noi asemenea lucrări;

b) efectuarea lucrărilor de acces pe proprietăți nu este de natură să contravină cerințelor specifice de urbanism, de amenajare a teritoriului sau privind calitatea în construcții ori celor privind protecția mediului, a sănătății sau a ordinii publice, pe care trebuie să le respecte activitățile ce se desfășoară pe, deasupra, în sau sub imobilele în cauză;

c) să existe acordul titularului dreptului de proprietate privată asupra imobilului afectat de a încheia un contract, prin care să se stabilească condițiile de exercitare a dreptului de acces pe proprietatea sa privată sau, în cazul refuzului, să existe o hotărâre judecătorească irevocabilă, care să țină loc de contract între părți.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul dreptului de acces în spațiile aflate în proprietate indiviză din clădirile cu mai multe locuințe, inclusiv în ceea ce privește fixarea rețelelor de comunicații electronice sau a unor elemente de infrastructură necesare susținerii acestora pe zidurile ori terasele acestor clădiri.

În consecință, modalitatea în care se prevede funcționarea rețelelor de telecomunicații, respective de a fi amplasate doar în subteran, fiind interzise cele

pe suportți arieni, contravine articolelor de lege mai sus citate și nu are în vedere nicio excepție, neținându-se așadar, cont, de specificul acestor echipamente. 24

Tribunalul mai reține că în situația modernizării unei rețele, reclamanta ar fi obligată să o aducă în subteran, ceea ce evident, contravine legii 154/2012 care permite accesul atât supra cât și subteran.

Instanța reține că în acest caz sunt încălcate normele de tehnică legislativă cuprinse în Lg.24/2002, care, la art.4 alin.3 statuează că "actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă".

Conform art.13 alin.1 din lg.154/2012, toate condițiile de exercitare se stabilesc de părți și sunt consacrate în cuprinsul contractului.

De asemenea, potrivit art.13 alin.4 din Lg. nr.154/2012 *Dacă în urma negocierii într-un contract se oferă condiții mai favorabile unui furnizor de rețele de comunicații electronice, inclusiv în ceea ce privește tariful, decât cele prevăzute în condițiile publicate în conformitate cu dispozițiile art. 6 sau prevăzute în contractele încheiate cu alți furnizori de rețele de comunicații electronice, atunci aceste condiții vor fi oferite tuturor celorlalți furnizori, pe baze nediscriminatorii.*

Prin urmare, instanța reține faptul că statuarea pe cale unilaterală a condițiilor contractuale vine în contradicție cu prevederile legale menționate, creând o reglementare obligatorie pentru toți furnizorii de rețele, printre care se numără și reclamanta, ignorând posibilitatea negocierii, prevăzută în mod expres de textul legal menționat.

De altfel, dispozițiile art.13 alin.7 din Legea nr.154/2012 nu pot fi interpretate în sensul că dispozițiile contractuale obligatorii la care se referă vor fi cuprinse în contract, în conținutul lor concret, ca urmare a unei hotărâri a autorității administrative, o astfel de concluzie intrând în contradicție cu însăși natura actului juridic încheiat, respectiv aceea a unui contract, adică a unui acord de voințe între cele două părți. Or, stabilirea pe cale unilaterală a conținutului clauzelor la care se referă art.13 alin.7 ar constitui o încălcare a principiului libertății contractuale specific oricărei convenții.

Faptul că art.13 alin.7 din Legea nr.154/2012 reprezintă doar reguli generale cu privire la conținutul contractului, stabilirea în concret a acestora urmând a fi realizată prin acordul părților, rezultă și din dispozițiile art.13 alin.4 sus menționate care prevăd regula acordării aceluiași condiții mai favorabile contractelor în curs ca și cele prevăzute într-un nou contract încheiat, legiuitorul menționând expres că acesta din urmă este încheiat în urma negocierii, respectiv a unui acord de voințe asupra clauzelor contractului. Or, dacă s-ar accepta faptul că dispozițiile art.13 alin.7 prevăd conținutul concret al clauzelor, dispozițiile alin.4 ar fi lipsite de orice efect juridic în condițiile în care pentru toți furnizorii de rețele de comunicații electronice ar fi aplicabile aceleși clauze fixe, ceea ce exclude ipoteza avută în vedere de acest din urmă text, respectiv existența unor clauze contractuale mai favorabile pentru unii și mai defavorabile pentru alții.

În consecință, va fi admisă acțiunea și va fi anulată HCL Focșani nr.210/2013.

În temeiul art.453 C.p.civ, pârâta va fi obligată la plata cheltuielilor de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamanta **TELEKOM ROMANIA COMMUNICATIONS SA (FOSTA RÔMTELECOM S.A)** cu sediul în București, sector 1, Piața Presei Libere, City Gate, Turnul De Nord, nr. 3-5, et. 7-18

în contradictoriu cu pârâtul **CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI FOCSANI** cu sediul în Focsani, Bd.Dimitrie Cantemir, nr. 1BIS, județul Vrancea .

Anulează HCL Focșani nr.210/25.07.2013.

Obligă pârâtul la plata către reclamantă a sumei de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi. 06.08.2015.

PREȘEDINTE
CARMEN MIHAELA VOINESCU

GREFIER
ELENA GEORGIANA BÎRCĂ

Red. jud. C.M.V./ 4 ex.

CONFORM CU
ORIGINALA

L2C-M/12.01.2016
D